

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska (przewodniczący)  
SSN Grzegorz Pastuszko (sprawozdawca)  
SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu W. P.  
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych  
w dniu 12 czerwca 2025 r.,

**pozostawia protest bez dalszego biegu.**

Grzegorz Pastuszko    Joanna Lemańska    Mirosław Sadowski

## UZASADNIENIE

W. P. (dalej także: „wnosząca protest”) pismem z 5 czerwca 2025 r. (data nadania listu poleconego) wniosła do Sądu Najwyższego protest wyborczy dotyczący II tury wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, która odbyła się 1 czerwca 2025 r.

W uzasadnieniu wnosząca protest wskazała, że zgłasza go z powodu podejrzenia naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego, które mogły mieć wpływ na wynik wyborów. Podkreśliła przy tym, że jej zdaniem: „wyniki wyborów mogły zostać sfalszowane na niekorzyść kandydata R. T.; istnieje prawdopodobieństwo nieprawidłowego zliczenia głosów w niektórych komisjach wyborczych; dochodziły do niej sygnały o nieprawidłowościach w przebiegu głosowania, które mogły mieć

wpływ na ostateczny wynik”. Z tego względu wniosła o: uznanie protestu za zasadny, stwierdzenie nieważności wyborów Prezydenta RP z dnia 1 czerwca 2025 r. lub nakazanie ponownego przeliczenia głosów oraz o podjęcie odpowiednich działań w celu wyjaśnienia wszelkich nieprawidłowości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 1997, nr 78, poz. 483 ze zm.) wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb przeprowadzania wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej oraz warunki ważności tych wyborów określa ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: „k.wyb.”).

Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb. przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wynik wyborów (pkt 1) lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (pkt 2).

W nawiązaniu do przywołanych regulacji w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że wszelkie zarzuty, inne niż te określone w art. 82 § 1 k.wyb., stanowią wyjście poza przewidziany w Kodeksie wyborczym przedmiot protestu, co czyni go niedopuszczalnym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z: 11 czerwca 2015 r.; III SW 60/15; 31 lipca 2020 r.; I NSW 2027/20; 31 lipca 2020 r., I NSW 2286/20).

Jednocześnie podkreśla się, że w przedmiocie protestu, o którym mowa w art. 82 § 1 k.wyb., nie mieszczą się ogólnikowe zarzuty sprowadzające się do hipotetycznego założenia o nieprawidłowościach wyborczych, oparte jedynie na kontestowaniu wyników wyborów ogłoszonych przez właściwy do tego organ, na domniemaniach, hipotezach i założeniach o nieprawidłowościach,

bez przedstawiania dowodów, które powinny uzasadniać, rzeczywiście potwierdzać zarzut protestu mieszczący się w granicach bezprawności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z: 7 lutego 1990 r.; III SW 93/90; 5 grudnia 2007 r.; III SW 63/07; 16 lipca 2014 r., III SW 35/14).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy stwierdza, że wnosząca protest, sygnalizując podejrzenie naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego, które mogły mieć wpływ na wynik wyborów, zaprezentowała swoje twierdzenia w sposób zbyt ogólny i jedynie hipotetyczny. Taki bowiem charakter mają zawarte w ramach uzasadnienia uwagi wskazujące, że: wyniki wyborów mogły zostać sfalszowane na niekorzyść kandydata R. T.; że istnieje prawdopodobieństwo nieprawidłowego zliczenia głosów w niektórych komisjach wyborczych, oraz że dochodziły do niej sygnały o nieprawidłowościach w przebiegu głosowania, które mogły mieć wpływ na ostateczny wynik.

Dodatkowo Sąd Najwyższy zauważa, że wnosząca protest nie przedstawiła ani nie wskazała – mimo ustawowego wymogu – żadnych dowodów.

Wobec powyższych ustaleń Sąd Najwyższy pozostawia protest bez dalszego biegu. Decyduje o tym art. 322 § 1 k.wyb., z którego jasno wynika, że takie rozstrzygnięcie musi zostać wydane, m.in. jeśli protest nie spełnia warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 322 § 1 w zw. z art. 321 § 3 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.

Grzegorz Pastuszko      Joanna Lemańska      Mirosław Sadowski

[D.Z.]

[a.ł]